

Sygn. akt I C 905/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 luty 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSR Aleksandra Różalska - Danilczuk**

Protokolant: Justyna Ciechomska

po rozpoznaniu dnia 13 luty 2014 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko Skarbowi Państwa- Ministrowi Sprawiedliwości

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. odstępuje od obciążania powoda kosztami procesu

Sygn. akt **IC 905/13**

UZASADNIENIE

Powód M. K. pozwem datowany na dzień 20 lutego 2013 r. domagał się zasądzenia od pozwanego – oznaczonego, jako Ministerstwo Sprawiedliwości, Skarb Państwa – zapłaty kwoty 20.000,00 zł tytułem odszkodowania za – jak to określili – przewlekłości procesowe. Nadto powód wniósł o zwolnienie od kosztów procesu, wyjaśniając jednocześnie, iż nie posiada żadnego majątku.

Z uzasadnienia treści pozwu wynika, iż powód obecnie odbywa karę pozbawienia wolności. Dochodzona pozwem kwota odszkodowania w wysokości 20.000,00 zł wynika ze szkody majątkowej poniesionej przez niego efekcie przewlekłości poszczególnych spraw karnych oraz braku możliwości orzeczenia kary łącznej.

Dowód: pozw wraz z wnioskiem-k.4-5.

Postanowieniem z dnia 7 marca 2013 r. Sąd Okręgowy w Warszawie postanowił stwierdzić swą niewłaściwość rzeczową i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie według właściwości.

Dowód: postanowienie z dnia 7 marca 2013 r.-k.7-8.

Pismem procesowym datowanym na dzień 10 lipca 2013 r. powód powielił motywy uzasadnienia wcześniej złożonego pozwu wskazując dodatkowo naruszenie przez polskie sądy Europejskiej Konwencji Praw człowieka. Ponadto w niniejszym piśmie powód zmodyfikował wysokość dochodzonego odszkodowania na kwotę 30.000,00 zł.

Dowód: pismo procesowe wraz z oświadczeniem o stanie rodzinnym-k.35-39.

Pismami procesowym datowanym 23 lipca 2013 r. (drugi egzemplarz pisma z dnia 31 lipca 2013 r.) powód powieli argumentację z wcześniejszych pism procesowych.

Dowód: pisma procesowe-k.41-43.

Pismem procesowym datowanym na dzień 1 października 2013 r. powód w odpowiedzi na postanowienie Sądu z dnia 3 września 2013 r. poinformował Sąd, iż nie posiada żadnego majątku.

Dowód: pismo procesowe-k.56.

Postanowieniem z dnia 28 października 2013 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie postanowił zwolnić powoda od kosztów sądowych w całości.

Dowód: postanowienie-k.62.

W odpowiedzi na pozew datowanej na dzień 14 lutego 2014 r. pozwany zakwestionował wszystkie twierdzenia i zarzuty powoda i wskazał, że jego roszczenia nie zasługują na uwzględnienie - ani co do zasady, ani co do wysokości wnosząc o oddalenie powództwa, a także zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwany, że powód nie wykazał, aby doznał jakiegokolwiek szkody w związku z postępowaniem karnymi, na które powołuje się w niniejszej sprawie.

Dowód: odpowiedź na pozew-k.78-81.

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Rejonowy w Otwocku wyrokiem o sygn. akt II K 698/99 skazał powoda na 1 rok pozbawienia wolności.

Dowód: okoliczność bezsporna.

Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim w sprawie o sygn. akt II K 147/02 wydał wyrok łączny 2 lat pozbawienia wolności. Kare powód odbywał od dnia 6 grudnia 2000 r. do dnia 18 lutego 2003 r.

Dowód: okoliczność bezsporna.

Sądu Rejonowego dla Warszawy- Woli w W. w sprawie o sygn. akt V 372/06 wydał wyrok 1 roku pozbawienia wolności. Karę powód odbywał od 29 grudnia 2007 r. do 30 grudnia 2008 r.

Dowód: okoliczność bezsporna.

Stan faktyczny niniejszej sprawy, w zakresie istotnym dla jej rozstrzygnięcia, był w całości bezsporny i ustalono go na podstawie niekwestionowanych przez strony dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Powództwo jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Powód obecnie odbył karę pozbawienia wolności i wyszedł z Zakładu Karnego w C.. W toku procesu powód podtrzymywał swoje stanowisko w sprawie podnosząc, że w wyniku przewlekłości poszczególnych postępowań karnych doznał szkody materialnej, której wysokość wycenił na kwotę 30.000,00 zł.

Swoje roszczenie powód oparł na ogólnych zasadach odpowiedzialności Skarbu Państwa za niezgodne z prawem działania jego organów, zatem - art. 417 k.c.Zgodnie ze wskazanym art. 417 k.c. szkodę wyrządzoną przez niezgodne z

prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa (§ 1). Jednakże, jeżeli szkoda została wyrządzona przez wydanie prawomocnego orzeczenia lub ostatecznej decyzji, jej naprawienia można żądać po stwierdzeniu we właściwym postępowaniu ich niezgodności z prawem chyba, że przepisy odrębne stanowią inaczej. Odnosi się to również do wypadku, gdy prawomocne orzeczenie lub ostateczna decyzja zostały wydane na podstawie aktu normatywnego niezgodnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub ustawą (art. 417 § 2 k.c.).

Przed wszystkim zauważyć trzeba, że powyższe przepisy przewidują możliwość naprawienia szkody rozumianej jako strata majątkowa. Oznacza to, że podstawą uwzględnienia powództwa w tym względzie jest konieczność wykazania przez powoda tak przewlekłości postępowania sądowego, jak również szkody pozostającej w normalnym związku przyczynowym z tym zdarzeniem. Na powodzie ciąży nadto obowiązek wykazania poniesienia szkody w dochodzonej wysokości.

W pierwszej kolejności zaznaczyć trzeba, że nie jest przedmiotem rozpoznania Sądu prawidłowość orzekania Sądów w kwestii wniesionych przez powoda. Obowiązkiem powoda było wykazanie nieprawidłowości postępowań, a które w rezultacie doprowadziły do przewlekłego jego prowadzenia.

W kodeksie postępowania cywilnego istnieje szereg przepisów wzmacniających kontradiktoryjny charakter procesu przez zobowiązanie stron do aktywnego udziału w procesie, którego są stroną. Zgodnie z art. 3 k.p.c. strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Rozprawa odbywa się w ten sposób, że po wywołaniu sprawy strony - najpierw powód, a potem pozwany - zgłaszają ustnie swe żądania i wnioski oraz przedstawiają twierdzenia i dowody na ich poparcie. Strony mogą ponadto wskazywać podstawy prawne swych żądań i wniosków (art. 210 § 1 k.p.c.). Każda ze stron obowiązana jest do złożenia oświadczenia co do twierdzeń strony przeciwnej, dotyczących okoliczności faktycznych (§ 2). Strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 232 k.p.c.). Sąd oceni na tej samej podstawie, jakie znaczenie nadać odmowie przedstawienia przez stronę dowodu lub przeszkodom stawianym przez nią w jego przeprowadzeniu wbrew postanowieniu sądu (art. 233§2 k.p.c.).

Koniecznym jest także zwrócenie uwagi na w zasadzie kluczowy przepis dla kwestii ciężaru udowodnienia faktów zawarty w art. 6 k.c., w myśl którego ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zadaniom powyższym powód w najmniejszym stopniu nie sprostał. Skoro powód nie wywiązał się ze spoczywającego na nim obowiązku dokładnego wskazania i udowodnienia faktów, stanowiących podstawę faktyczną jego roszczenia, Sąd nie uznał za stosowne - zwłaszcza w systemie procesu kontradiktoryjnego, podejmowanie w tym względzie działań z urzędu.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne, powód nie udowodnił swoich twierdzeń o poniesionej przez niego szkodzie majątkowej – zarówno co do ich istnienia, jak też co do tego, że były skutkiem działalności pozwanego Skarbu Państwa opieszale rozpoznającego sprawę, w których powód był stroną. Powód w niniejszej sprawie nie wykazała szkody, jej rozmiaru, istnienia związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniami wywołującymi rzekomą szkodę a samą szkodą.

Z tych przyczyn, na podstawie ww. przepisów prawa orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania oparto na podstawie art. Art. 98 k.p.c. w zw. z 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (pkt. II wyroku).

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć peł. pozwanego i powodowi wraz z pouczeniem.